

Miljöjurist Leena Eränkö

20.6.2011

Kommunernas uppgifter ändras i liten utsträckning i den reviderade avfallslagen

1 Inledning

Den nya avfallslagen (646/2011) träder i kraft 1.5.2012. Ett antal övergångsperioder är förknippade med lagen, bland annat när det gäller producentansvar för förpackningsavfall och beslut om att justera systemet för avfallstransport. Den kommunala avfallshanteringen fortsätter i övrigt på nästan samma sätt som tidigare.

Den mest brådskande ändringen är att kommuner som har ett gemensamt avfallsbolag ska tillsätta en gemensam nämnd som är kommunal avfallshanteringsmyndighet.

Med stöd av avfallslagen ges flera förordningar som ersätter bland annat den nuvarande avfallsförordningen, förordningen om avstjälningsplatser och förordningarna kring producentansvar. Förordningarna bereds vid miljöministeriet som tjänsteuppdrag utifrån förslagen från den arbetsgrupp som berett avfallslagen. Kommunförbundets sakkunniga deltar vid behov i denna beredning. Avsikten är att huvudparten av förordningarna ska träda i kraft samtidigt som avfallslagen. Anvisningar om hur förordningarna ska tillämpas kommer att ges också på Kommunförbundets webbplats.

I denna promemoria granskas sådana åtgärder i kommunerna som är nödvändiga med anledning av den nya avfallslagen. Fler anvisningar om också andra frågor som anknyter till tillämpningen av avfallslagen kommer att publiceras på Kommunförbundets webbplats.

2 Kommunal avfallshanteringsmyndighet

I 23 § i den nya avfallslagen sägs uttryckligen att myndighetsuppgifterna inom avfallshanteringen i kommunen sköts av en avfallshanteringsmyndighet som kommunen utser. Ändringen träder i kraft så snart lagen träder i kraft år 2012. Bestämmelsen ger inga extrauppgifter och kräver i allmänhet inga stora ändringar i instruktionerna. Den skapar klarhet i hur kommunerna ska sköta de myndighetsuppgifter som avfallslagen ålägger dem. Myndighetsuppgifterna enligt avfallslagen går ut på utövande av offentlig makt och de kan inte delegeras exempelvis till kommunernas avfallsbolag. Det rekommenderas att den kommunala avfallshanteringsmyndighetens uppgifter inte tilldelas ett organ som är kommunal miljöförvaltningsmyndighet, eftersom denna bland annat har till uppgift att övervaka lagligheten inom avfallshanteringen, alltså övervaka den kommunala avfallshanteringsmyndighetens verksamhet.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten utses genom beslut av fullmäktige och anges i förvaltningsstadgan eller någon annan instruktion. Instruktionen i fråga måste preciseras genom att man nämner vilket organ som är kommunal avfallshanteringsmyndighet och att dess befogenheter omfattar kommunens myndighetsbeslut i enlighet med avfallslagen. Myndighetsbesluten behöver inte preciseras i en instruktion om de är tagna direkt ur avfallslagen.

Den kommunala avfallshanteringsmyndighetens befogenheter är bland annat att

- godkänna avfallshanteringsföreskrifter
- besluta om undantag från avfallshanteringsföreskrifterna
- besluta om avfallstransportsystemet
- anta avfallstaxan
- påföra avfallsavgifter
- behandla påminnelser om avfallsavgiften
- besluta om jämkning av avfallsavgifter.

Beslut om samarbete inom avfallshanteringen, exempelvis att bilda ett avfallsbolag fattas inte av avfallshanteringsmyndigheten utan i regel av fullmäktige. Ägarstyrningen i sammanhanget hör inte heller till myndigheten. Men avfallshanteringsmyndigheten kan i alla fall stöda en delägarkommun i samarbetet att genomföra ägarpolicy.

3 Gemensam nämnd för kommuner med ett gemensamt avfallsbolag

Enligt den uttryckliga bestämmelsen i 23 § 2 momentet i den nya avfallslagen är den kommunala avfallshanteringsmyndigheten i kommuner där avfallshanteringen sköts av ett gemensamt avfallsbolag ett gemensamt organ för kommunerna. I praktiken är det fråga om en gemensam nämnd (KomL 77 §). En gemensam nämnd betyder att nämnden i en av kommunerna sköter också de övriga kommunernas myndighetsuppgifter inom avfallshanteringen (den så kallade värdkommunsmodellen). De övriga kommunerna kan välja egna företrädare i nämnden. Rätten att överta behandlingen av ett ärende finns hos värdkommunens kommunstyrelse. Med stöd av 51 § 5 momentet i kommunallagen kan kommunerna komma överens om uteslutning eller begränsning av övertagningsrätten i avtalet om den gemensamma nämnden. En samarbetskommun och en medlem av den har rätt att överklaga beslut av den gemensamma nämnden.

Bestämmelsen är ett undantag från principen att kommunerna beslutar själva om hur deras uppgifter ska ordnas och vilket samarbete de deltar i. Men den har ansetts nödvändig för att kommunernas samarbete inom avfallshanteringen ska effektiviseras. Såsom det framgår av den allmänna motiveringen till propositionen har den praktiska verksamheten försvårats och fördröjts av att den gällande avfallslagen säger att beslut om hanteringen av kommunalt avfall ska tas i varje enskild delägarkommun inom avfallsbolaget. Ett gemensamt organ för myndighetsuppgifterna stärker kommunernas påverkansmöjligheter i förhållande till avfallsbolaget som sköter de operativa uppgifterna.

Det är klokt att genast börja bereda avtalet om den gemensamma avfallsnämnden, så att nämnden kan inleda sin verksamhet så snart som möjligt efter att avfallslagen trätt i kraft eller senast då den nya fullmäktigeperioden inleds 2013. Kommunernas fullmäktige godkänner avtalet om avfallsnämnden med enstämmiga beslut. I avtalet bestäms bland annat om antalet medlemmar, kommunernas representation, ordförandena och vice ordförandena, beredningen och föredragningen av ärenden, fördelningen av kostnaderna i praktiken (kostnaderna täcks med avfallsavgifter) och eventuell begränsning av rätten att överta behandlingen av ärenden. Värdkommunens fullmäktige godkänner den instruktion som gäller nämnden.

Det finns redan avfallsnämnder som är gemensamma för flera kommuner. I dessa fall ska arrangemangen ses över och vid behov ska justeringar göras så att bestämmelserna i den nya lagen följs. Också för dessa nämnder ska det i avtalen och instruktionerna införas ett uttryckligt omnämnande om att nämnden är en sådan kommunal avfallshanteringsmyndighet som avses i lagen. Gemensamma nämnder är till exempel avfallsnämnden för Alajärvi, Kuopio, området Lakeus (Ilmajoki), västra Nyland (Raseborg), Bottenviken (Torneå), Österbotten (Jakobstad), Saarjärvi-regionen (Saarjärvi) och Östermark.

4 Ny uttrycklig paragraf om kommunägda avfallsbolag

I den nya avfallslagens 43 § har en uttrycklig bestämmelse om kommunägda avfallsbolag tagits med. Paragrafen anses nödvändig för att skapa klarhet i att kommunens avfallshanteringsuppgifter också kan skötas i bolagsform. Den är troligen nödvändig också ur grundlagsynpunkt, eftersom serviceuppgifterna inom avfallshanteringen kan tolkas ha karaktären av sådana offentliga förvaltningsuppgifter som kräver lagstiftning om de ska överföras på ett privaträttsligt bolag. Paragrafen gäller emellertid inte utövande av offentlig makt, det vill säga myndighetsuppgifter vilka hör till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten och sköts av en gemensam avfallsnämnd för ett avfallsbolagsområde.

Redan i rubriken till paragrafen sägs att kommunen kan besluta överföra sina serviceuppgifter inom avfallshanteringen till ett bolag som ägs av flera kommuner gemensamt. Nya beslut behövs ändå inte, utan de gamla besluten om att bilda bolag med tillhörande avtal (bolagsordning, delägaravtal, samarbetsavtal) gäller fortfarande. För att ändra besluten krävs i regel enhällighet i kommunerna och en enskild kommun kan inte med sitt beslut ändra på avfallsbolagets ställning. Det kräver att alla delägarkommuner är överens och att avtalen ändras.

Den nya bestämmelsen förutsätter alltså inte att delägarkommunerna fattar något beslut. Uppgifterna enligt paragrafen motsvarar de uppgifter som avfallsbolagen har i dag. Uppgifterna har preciserats i paragrafen av grundlagsskäl. De innefattar inte utövande av offentlig

makt. I samband med beredningen har bland annat justitieministeriet framfört synpunkter på att uppgifterna borde innefatta offentliga förvaltningsuppgifter bland annat inom avfallsrådgivningen. Detta lämnar rum för tolkning men bör beaktas.

Vidare finns det anledning att beakta att om kommunernas avfallsbolag utöver att sälja tjänster inom den lagstadgade hanteringen av kommunalt avfall regelrätt säljer tjänster också till andra aktörer, det vill säga verkar på marknaden, kan det ha upphandlingsrättsliga följder för bolagets status som anknuten enhet och konkurrensrättsliga förutsättningar bland annat för konkurrensneutraliteten och differentieringen av funktionerna. Dessa frågor regleras emellertid inte i avfallslagen.

Liksom med stöd av den gamla avfallslagen kvarstår bolagets delägarkommuners rättsliga ansvar för att serviceuppgifterna inom avfallshanteringen sköts i enlighet med lagen. Delägarkommunerna tar sitt ansvar genom att delta i beslutsfattandet i den gemensamma avfallshanteringsmyndigheten och i ägarstyrningen av bolaget. Ägarstyrningen sker i regel vid bolagsstämman. Det är i alla fall rekommendabelt att delägarkommunerna, avfallshanteringsmyndigheten och bolaget tillsammans skapar också andra fungerande samarbetsförfaranden.

I 43 § 2 momentet som gäller kommunägda avfallsbolag hänvisas till att bolagets personal har ett straffrättsligt ansvar som motsvarar tjänsteansvar. Här hänvisas till offentlighetslagen, lagen om elektronisk kommunikation, förvaltningslagen och språklagen. I 3 momentet hänvisas till upphandlingslagen. Hänvisningarna är i regel informativa till sin natur, men det lönar sig att sätta sig in i bestämmelserna i fråga. Kommunförbundet har för avsikt att lägga ut anvisningar om innehållet i 43 § 2 momentet i avfallslagen på sin webbplats.

5 Kommunens skyldighet att ordna avfallshantering i andra hand

Enligt 33 § i den nya avfallslagen har kommunen skyldighet att ordna avfallshantering för näringsverksamhet i andra hand om sådana tjänster inte finns på marknaden och om avfallet kan hanteras inom det kommunala systemet. Kommunen har ingen skyldighet att skapa särskild beredskap för detta. För kostnaderna för en sådan avfallshantering tar kommunen ut en offentligrättslig avfallsavgift hos avfallsinnehavaren. Således ska avgiftsgrunder också för detta framgå av avfallstaxan när den nya lagen träder i kraft år 2012. I praktiken är det befoget att besluta att taxan fastställs och avgiften påförs på ett sådant sätt att denna avfallshanteringstjänst inte kompenseras med invånarnas avfallsavgifter. Det kan bli nödvändigt att utveckla en tillräckligt flexibel prisspridning i taxan som omfattar också denna tjänst enligt kommunens andrahandsskyldighet.

Oftast gäller andrahandsskyldigheten operativ verksamhet som inte kräver enskilda myndighetsbeslut av den kommunala avfallshanteringsmyndigheten, utom i fråga om påförande av avfallsavgiften. Om det gäller en tjänst av fortgående karaktär, kan kommunens avfallsverk ingå ett avtal om tjänsten för högst tre år åt gången.

I vissa situationer kan det vara nödvändigt att behandla förutsättningarna för en tjänst enligt andrahandsskyldigheten och förekomsten av tjänsten på marknaden som ett administrativt beslutsärende i den kommunala avfallshanteringsmyndigheten, exempelvis om det konstateras att det inte finns förutsättningar för tjänsteproduktionen. På det sättet får den som ber om tjänsten ett överklagbart beslut och kan använda rättsmedel.

Andrahandsskyldigheten gäller så snart den nya avfallslagen trätt i kraft år 2012. Med andra ord lönar det sig att bereda och redan i förväg godkänna de avgiftsgrunder i taxan som kommer att gälla omedelbart då lagen träder i kraft.

6 Producentansvar för förpackningsavfall och kompletterande kommunal insamling

I fråga om förpackningsavfall införs fullt producentansvar enligt principen om områdesvis insamling. För att de berörda ska hinna införa systemet med producentansvar för förpackningsavfall gäller en övergångsperiod på två år efter att lagen trätt i kraft. Förpackningsavfallet sköts under denna period i enlighet med bestämmelserna i den gamla avfallslagen. Kommunerna ansvarar alltså för den del av förpackningsavfallet som uppkommer i form av kommunalt avfall fram till våren 2014 på samma sätt som inom den nuvarande kommunala avfallshanteringen. Det gäller dock inte sorterat förpackningsavfall som avfallsinnehavaren själv transporterar till en områdesvis insamling som producenten ordnat.

Efter övergångsperioden ska den sista innehavaren av förpackningen ha en rimlig möjlighet att transportera förpackningsavfallet till en områdesvis insamling som producenten ordnat. En förordning kommer att ges om hur tät och omfattande den områdesvisa insamlingen ska vara.

Ansvar är med andra ord inte fullt ansvar som i fråga om returpapper som samlas in fastighetsvis i tätorter. Förpackningsbranschen har alltså inte skyldighet att ordna fastighetsvis transport av separat insamlat förpackningsavfall från fastigheterna till återvinningsplatsen.

Med stöd av en uttrycklig bestämmelse i avfallslagen har kommunerna möjlighet att ordna fastighetsvis transport av separat insamlat förpackningsavfall från fastigheterna till återvinningsplatsen (35 § 1 mom.).

Kommunerna kan också ordna kompletterande områdesvis insamling av förpackningsavfall till den del som producenten inte gör det (47 § 3 mom.). Rätten gäller också övrigt avfall med producentansvar.

Den kompletterande insamlingen av förpackningsavfall kommer att kräva justeringar i kommunernas föreskrifter om avfallshantering. Troligen behövs det föreskrifter för hur källsorteringens och den kompletterande kommunala separata insamlingens objekt och omfattning ska fastställas. Föreskrifterna kan träda i kraft först våren 2014 efter övergångsperioden. Men det lönar sig att i tid börja bereda föreskrifterna och planera den kompletterande insamling som behövs i avfallsverksområdet. Detta förutsätter bland annat att kommunen kontakter förpackningsbranschen och handeln.

Om kommunen inte ser till att det ordnas kompletterande fastighetsvis transport av separat insamlat förpackningsavfall, kan fastighetsinnehavaren själv beställa transporten av en privat företagare.

Det separat insamlade förpackningsavfallet transporteras till producenten också när det är fråga om kompletterande insamling. Avsikten är att producenten ska ha tillräckligt med fristående mottagningsplatser också för den kompletterande kommunala insamlingen, exempelvis en för varje regional avfallsanläggning. Till den del som förpackningsavfall som uppstår på fastigheter som kommunen ansvarar för inte levereras till producenten, är det fråga om vanligt kommunalt avfall som kommunen ansvarar för och som behandlas i enlighet med avfallshanteringsföreskrifterna.

7 System för avfallstransport

Också den nya avfallslagen ger möjlighet till två system för avfallstransport. Kommunen ansvarar för att den fastighetsvisa avfallstransporten fungerar oberoende av system (35 §). Huvudregeln är att kommunen ordnar och konkurrensutsätter avfallstransporten (36 §). Kommunen kan emellertid på villkor som anges i lagen besluta att avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar ska införas (37 §). Arrangemanget motsvarar den tidigare avfallstransporten enligt avtal. Förutsättningar för införande av avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar är att

- det på området tillhandahålls avfallstransporttjänster tillförlitligt samt på villkor som är skäliga och icke-diskriminerande
- kommunens avfallshanteringsföreskrifter följs
- avfallet levereras till en mottagnings- eller behandlingsplats som kommunen anvisat
- avfallstransporten främjar avfallshanteringen rent allmänt i kommunen, stöder utvecklingen mot en områdesvis avfallshantering och inte ökar faran eller skadan för hälsan eller miljön
- beslutets verkningar bedöms vara positiva som helhet, särskilt med beaktande av konsekvenserna för hushållen och för företagets och myndigheternas verksamhet.

Kommunen kan besluta att den avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar gäller bara avfall av en viss typ eller beskaffenhet. Kommun ska oavbrutet följa och övervaka att dess beslut om avfallstransport som fastighetsinnehavaren ordnar verkställs och att förutsättningarna för beslutet uppfylls samt vid behov på nytt behandla ärendet. I 38 § hänvisas i fråga om beredning och behandling av ett ärende till 41 § i förvaltningslagen som gäller givande av möjligheter till inflytande.

8 Justering av avfallstransport enligt avtal

Avfallstransport enligt avtal som ingåtts utifrån den gamla avfallslagen ska enligt bestämmelsen om övergångsperioder ses över så att transporten följer den nya lagen. Det ska ske senast inom ett år efter att lagen trätt i kraft, det vill säga senast våren 2013. Om en kommun går in för avfallstransport i egen regi kan den införas tidigast 3 år efter att beslutet fattats och

senast inom fem år efter att lagen trätt i kraft. Det innebär att den omställning som kommunen vill ha pågår minst till år 2015 och längst till år 2017. På det sättet har lagstiftaren velat skydda avfallstransportörens ställning.

Enligt den gällande avfallslagen kan kommunen övergå från avtalsbaserad avfallstransport till kommunalt ordnad avfallstransport utan övergångsperiod. Om en kommun planerar byta transportsystem av funktionella skäl, finns det anledning för kommunen att fatta beslutet i fråga redan med stöd av den gamla avfallslagen innan den nya trätt i kraft. På det sättet kan man hindra fördröjningar som beror på övergångsperioden och som kan vara orimligt långa för kommuninvånarna om systemet inte fungerar.

9 Register över transportuppgifter

Avfallstransportören har skyldighet att lämna uppgifter enligt 39 § 2 momentet. Avfallstransportören ska årligen lämna uppgifter till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten om vilka fastigheter avfall har avhämtats på samt om antalet sopkärlstömningar fastighetsvis och per avfallstyp. Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten kan begära uppgifterna kvar-talsvis om det är nödvändigt för uppföljningen av verksamheten. Transportören ska årligen dessutom ge in ett enligt avfallstyp specificerat sammandrag över mängden av avfall som samlats in på fastigheterna och över leveransplatserna. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den kommunala avfallshanteringsmyndigheten ska utan dröjsmål anteckna uppgifterna om transporter i ett sådant register som anges i 143 § i avfallslagen. Skyldigheten att föra register är ny. Ingenting hindrar att uppgifterna förs in i ett befintligt kundregister, som i regel finns åtminstone i kommuner som själva ordnar avfallstransporten. Om inget register finns, måste ett sådant upprättas för ändamålet. Registerföringen hör i regel till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten men i praktiken kan avfallsbolaget upprätthålla registret. Kostnaderna för registerföringen täcks med avfallsavgifter.

10 Avfallsavgiften

Bestämmelserna om den offentligrättsliga avfallsavgiften till kommunen är i stora drag oförändrade. Men så till vida har de ändrats att kommunen med avfallsavgiften ska täcka alla kostnader för avfallshanteringen. Hittills har kommunen endast behövt täcka kostnaderna för avstjälningsplatser. Som det redan konstaterats ska också kostnaderna för tjänster enligt andrahandskyldigheten täckas med en offentligrättslig avfallsavgift.

De detaljerade grunderna till avfallsavgiften bestäms i avfallstaxan som enligt avfallslagen ska godkännas av den kommunala avfallshanteringsmyndigheten. Denna eller en underlydande tjänsteinnehavare som delegerats uppgiften påför enskilda avfallsavgifter, behandlar betalningspåminnelser och beslutar vid behov om jämkning av avgifter. Kommunen kan bestämma att avfallsavgiften betalas som i dag direkt till en instans som verkar för kommunens räkning, exempelvis ett avfallsbolag.

Med stöd av 78 § i avfallslagen ska kommunen för avfallshandling som den ordnar i enlighet med lagen ta ut en avfallsavgift som täcker dess kostnader för att sköta uppgiften. Avgiften för slutbehandling av avfall ska täcka minst kostnaderna för slutbehandlingen. Kommunen kan ta ut avfallsavgift också för avfallsrådgivning som den är ansvarig för att ordna, för förande av register över avfallstransporter och för täckande av kostnaderna för övriga motsvarande uppgifter med anknytning till ordnande av avfallshandling.

Avfallsavgiften ska motsvara den servicenivå som kommunen tillhandahåller, och i den mån det är möjligt, uppmuntra till minskning av avfallets mängd och skadlighet samt till avfallshandling som följer prioriteringsordningen.

Den del av avfallsavgiften som täcker kostnaderna för i 78 § 1 mom. avsedd avfallsrådgivning, registerföring och övriga motsvarande uppgifter med anknytning till ordnande av avfallshandling kan tas ut i form av en separat grundavgift. Med grundavgiften kan täckas också kommunens kostnader för inrättande och underhåll av områdesvisa mottagningsplatser för farligt avfall och annat avfall.

Avfallsavgiften får inbringa högst en skälig avkastning på kapitalet.

För en tjänst på marknadsvillkor som en kommunal avfallsanläggning producerar tas det inte ut någon offentligrättslig avfallsavgift enligt taxan, utan ett offentligrättsligt pris utifrån respektive avtal. Tjänsten får inte subventioneras med en avgift för lagstadgade uppgifter.

11 Avfallshantering på kommunens ansvar

Kommunens ansvar för att ordna avfallshantering kvarstår huvudsakligen men med vissa justeringar (32 §). Utöver tjänsten enligt andrahandsskyldigheten överförs på kommunens avfallshantering avfall från privata hälsovårds- och socialtjänster samt utbildningsverksamhet med stöd av 32 § 1 momentet 2 punkten. Övergångsperioden för detta löper ut 1.6.2014.

Den nya lagen ger möjlighet för kommunen att på ansökan av avfallsinnehavaren besluta att hanteringen av kommunalt avfall från hälsovårds- eller socialtjänster, utbildningsverksamhet eller offentlig förvaltnings- och serviceverksamhet får ordnas av någon annan än kommunen (42 §). En förutsättning är att en på detta sätt ordnad avfallstransport är befogad för ordnande av fastighetens övriga avfallshantering och för att prioriteringsordningen ska kunna iakttas på ett bättre sätt och om den inte medför någon fara eller skada för miljön eller hälsan. Beslutet fattas för en viss tid och högst för en tid av fem år. Avfallsinnehavaren ska årligen lämna uppgifter till den kommunala avfallshanteringsmyndigheten om typen och mängden av avfall som uppkommit i verksamheten samt om leveransplatserna och behandlingsättet.

En tolkningsfråga kan fortfarande vara vad man ska göra med avfallet från semesterstugor. Kommunen ansvarar såsom tidigare för avfallet från fritidsbostäder. Avsikten är att närmare genom förordning bestämma när avfallet från en semesterstugby är så kallat företagsavfall som kommunen inte ansvarar för.

I den nya avfallslagen ingår kvalitetsbestämmelser, såsom kvalitetskrav för kommunala avfallshanteringstjänster i 34 §. I beredningen har bestämmelserna ansetts vara ett viktigt rättssnöre för serviceproduktionen och det är befogad att beakta dem när servicen planeras.

Kommunen ska vid ordnande av avfallshantering se till att

- fastighetsvis avfallstransport står till förfogande efter behov
- det finns tillräckligt med områdesvisa mottagningsplatser för farligt avfall och annat avfall och att mottagningsplatserna är lättillgängliga för avfallsproducenterna
- det finns tillräckligt mångsidiga avfallshanteringstjänster av annat slag, inbegripet möjligheter till separat insamling av avfall som är förenliga med prioriteringsordningen
- avfallsinsamlingen och avfallstransporten ordnas och dimensioneras så att de motsvarar avfallets mängd och beskaffenhet så väl som möjligt
- det ges tillräcklig information om arrangemangen för avfallstransport och områdesvis mottagning av avfall och att informationen ges tillräckligt ofta.

Närmare bestämmelser om antalet områdesvisa mottagningsplatser och om ordnande och dimensionering av insamlingen och transporten av farligt avfall och annat avfall får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Mera information om den nya avfallslagen

Avfallslagen (646/2011) <http://www.finlex.fi/sv/laki/kokoelma>

Regeringens proposition 199/2010 rd
<http://www.finlex.fi/sv/esitykset/he/2010/20100199.pdf>

Miljöutskottets betänkande 23/2010 rd
<http://www.eduskunta.fi/triphome/bin/vex3000.sh?kaanna=ru&TUNNISTE=HE+199/2010>

På Kommunförbundets webbplats

<http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/teknik-miljo/avfallshantering/Forslag-avfallslag/Sidor/default.aspx>

På miljöministeriets webbplats
<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=368096&lan=FI&clan=sv>